

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2001/C 28/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 19 päivänä lokakuuta 2000 asiassa C-155/99 (Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Giuseppe Busloin ym. vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ufficio di Conegliano – Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali (Maatalous – Maatalouden yhteinen markkinajärjestely – Viinikauppa – Pakollinen tislauksjärjestelmä)	1
2001/C 28/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-168/98, Luxemburgin suurherttuakunta vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne – Sijoittautumisvapaus – Tutkintojen vastavuoroinen tunnustaminen – Yhdenmukaistaminen – Perusteluvelvollisuus – Direktiivi 98/5/EY – Asianajajan ammatin pysyvä harjoittaminen muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu)	1
2001/C 28/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-312/98 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV vastaan Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG (Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja – Asetus N:o 2081/92 – Soveltamisala – Kansallinen lainsäädäntö, jolla kielletään sellainen tavanomaisten maantieteellisten alkuperämerkintöjen käyttö, josta aiheutuu harhaanjohtamisen vaara)	2
2001/C 28/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 7 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-371/98 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Divisional Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (Direktiivi 92/43/EY – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojeleminen – Erytysten suojelutoimien alueiksi soveltuvien alueiden rajaaminen – Jäsenvaltioiden harkintavalta – Taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat – Severnin suistoalue)	2

2001/C 28/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-357/98 (Court of Appealin (England & Wales) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom (Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Poikkeukset – Ulkomaalaisasioita hoitavan viranomaisen päätökset – Tilapäinen lupa – Oikeussuojan saatavuuden takeet – Muutoksenhakekeinot – Direktiivin 64/221/ETY 8 ja 9 artikla)	3
2001/C 28/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-381/98 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ingmar GB Ltd vastaan Eaton Leonard Technologies Inc. (Direktiivi 86/653/ETY – Itsenäinen kauppaedustaja, joka harjoittaa toimintaansa jäsenvaltiossa – Kolmanteen maahan sijoittautunut päämies – Sopimusehto, jonka mukaan edustussopimukseen sovelletaan päämiehen maan lakia)	4
2001/C 28/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-387/98 (Hoge Raad der Nederlanden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Coreck Maritime GmbH vastaan Handelsveem BV ym. (Brysselin yleissopimus – 17 artikla – Oikeuspaikkalauseke – Muotomääräykset – Vaikutukset)	4
2001/C 28/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-75/99 (Bundessozialgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Edmund Thelen vastaan Bundesanstalt für Arbeit (Sosiaaliturva – Asetuksen N:o 1408/71 6 ja 7 artikla – Työttömyysvakuutusta koskevan jäsenvaltioiden välisen sopimuksen sovellettavuus)	5
2001/C 28/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-126/99 (Pretore di Torinon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Roberto Vitari vastaan Fondation européenne pour la formation (Paikalliset toimihenkilöt – Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 79 artikla – Määräaikainen työsopimus – Muuttaminen toistaisesti voimassa olevaksi sopimukseksi – Kansallisen lainsäädännön sovellettavuus)	5
2001/C 28/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-148/99, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Asetus N:o 1164/89 – Kuitupellavan ja hampun tuki)	6
2001/C 28/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-207/99 P, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Claudine Hamptaux (Valitus – Henkilöstö – Ylennys – Ansioiden vertailu)	6
2001/C 28/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-356/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Hitesys SpA (Välityskauseke – Sopimuksen täyttämättä jättäminen – ennakkomaksujen takaisinperintä – Vastajan poissaolo)	7
2001/C 28/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-142/99, (Tribunal de première instance de Tournain esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Floridienne SA, Berginvest SA vastaan Belgian valtio (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Ainoastaan osasta liiketoimintaansa verovelvollinen yritys – Suhdeluvun mukainen vähennys – Laskeminen – Holdingyhtiön tytäryhtiöltään saamat osingot ja lainojen korot – Osallistuminen tytäryhtiöiden hallintoon)	7

2001/C 28/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-214/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysselvotteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivin 93/118/EY eräiden säännösten täytäntöönpanon laiminlyönti)	8
2001/C 28/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-248/98 P, NV Koninklijke KNP BT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Sakko – Perustelut – Täysi harkintavalta)	9
2001/C 28/16	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-279/98 P, Cascades SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevästä toiminnasta vastuuseen joutuminen – Sakko – Perustelut – Syrjäntäkiellon periaate)	9
2001/C 28/17	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16 päivänä marraskuuta 2000 asiassa C-280/98 P, Moritz J. Weig GmbH & Co. KG vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Muutoksenhaku – Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Sakko – Sakon suuruuden määrittäminen – Perustelut – Lieventävät asianhaarat)	10
2001/C 28/18	Asia C-388/00: Ufficio del Giudice di Pace di Genovan 16.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Radiosistemi S.r.l vastaan Prefetto di Genova	10
2001/C 28/19	Asia C-396/00: Euroopan yhteisöjen komission 26.10.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne	11
2001/C 28/20	Asia C-398/00: Espanjan kuningaskunnan 30.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	11
2001/C 28/21	Asia C-404/00: Euroopan yhteisöjen komission 7.11.2000 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	12
2001/C 28/22	Asia C-407/00: Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2000 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2001/C 28/23	Asia C-408/00: Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2000 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne	13
2001/C 28/24	Asia C-409/00: Espanjan kuningaskunnan 10.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	13
2001/C 28/25	Asia C-410/00: Euroopan yhteisöjen komission 9.11.2000 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	14
2001/C 28/26	Asia C-411/00: Bundesvergabeamtin 29.9.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Felix Swoboda GmbH vastaan Österreichische Nationalbank	15
2001/C 28/27	Asia C-412/00: Euroopan yhteisöjen komission 10.11.2000 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	15
2001/C 28/28	Asia C-413/00: Euroopan yhteisöjen komission 9.11.2000 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 28/29	Asia C-414/00: Euroopan yhteisöjen komission 10.11.2000 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2001/C 28/30	Asia C-415/00: Salzburgin osavaltion Unabhängiger Verwaltungssenatin 9.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa, jossa asianosaisina ovat Dr. Herbert Pflanzl, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg sekä Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg.	16
2001/C 28/31	Asia C-416/00: Tribunale civile di Padovan 16.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Tommaso Morellato vastaan Comune di Padova	17
2001/C 28/32	Asia C-420/00: Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin 31.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa, jossa asianosaisina ovat Dr. Werner Salentinig, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg ja Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg	17
2001/C 28/33	Asia C-421/00: Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärntenin 8.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bürgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt vastaan Renate Sterbenz	18
2001/C 28/34	Asia C-422/00: VAT and Duties Tribunalin, London Tribunal Centre, 19.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Capespan International plc vastaan Commissioners of Customs and Excise	18
2001/C 28/35	Asia C-423/00: Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2000 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
2001/C 28/36	Asia C-426/00: Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin 15.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Paul Dieter Haug vastaan Magistrat der Stadt Wien	19
2001/C 28/37	Asia C-427/00: Euroopan yhteisöjen komission 20.11.2000 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	19
2001/C 28/38	Asia C-429/00: Ufficio del Giudice di Pace di Genovan 11.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Radiosistemi S.r.l vastaan Prefetto di Genova	20
2001/C 28/39	Asia C-430/00 P: Anton Dürbeck GmbH:n 21.11.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-252/97, Anton Dürbeck GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta, 19.9.2000 antamasta tuomiosta	20
2001/C 28/40	Asia C-431/00: Euroopan yhteisöjen komission 22.11.2000 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne	21
2001/C 28/41	Asia C-432/00: Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia 6.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Europetrol SpA vastaan Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) sekä Orion SCRL ..	21

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2001/C 28/42	Asia C-434/00: Hoge Raad der Nederlandenin 21.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on G. Cuomo	22
2001/C 28/43	Asia C-439/00: Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2000 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	22
2001/C 28/44	Asia C-441/00: Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2000 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne	23
2001/C 28/45	Asia C-442/00: Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Manchan, Sala de lo Social, 27.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ángel Rodríguez Caballero vastaan Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)	23
2001/C 28/46	Asia C-447/00: Landesgericht Salzburgin 27.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö kaupparekisteriasia, jossa hakijana on HOLTO LIMITED	24
2001/C 28/47	Asia C-448/00 P: Euroopan yhteisöjen komission 4.12.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen laajennetun toisen jaoston asiassa T-184/97, BP Chemicals Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Ranskan tasavalta väliintulijana, 27.9.2000 antamasta tuomiosta siltä osin kuin tällä tuomiolla kumottiin Ranskan hyväksymästä biopolttoaineiden tukijärjestelmästä 9 päivänä huhtikuuta 1997 tehty komission päätös (SG(97) D/3266) siltä osin kuin se koski etyyli-tertiäärinen butyylietterin (ETBE) ryhmää	24
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2001/C 28/48	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 6.12.2000 vahvistanut työjärjestykseensä muutoksia, joiden tarkoituksena on oikeudenkäyntien nopeuttaminen (EYVL L 322, 19.12.2000). Muutokset tulevat voimaan 1.2.2001	26
2001/C 28/49	Asia T-351/00: Hubert Huygensin 20.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2001/C 28/50	Asia T-353/00: Jean-Marie Le Penin 21.11.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	27
2001/C 28/51	Asia T-355/00: Daimler Chrysler AG:n 24.11.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	28
2001/C 28/52	Asia T-356/00: Daimler Chrysler AG:n 24.11.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	28
2001/C 28/53	Asia T-358/00: Daimler Chrysler AG:n 24.11.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	29
2001/C 28/54	Asia T-365/00: Alsace International Car Servicen (A.I.C.S.) 29.11.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	29

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

19 päivänä lokakuuta 2000

asiassa C-155/99 (Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Giuseppe Busloin ym. vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ufficio di Conegliano – Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forestali⁽¹⁾)

(Maatalous – Maatalouden yhteinen markkinajärjestely – Viinikauppa – Pakollinen tislamisjärjestelmä)

(2001/C 28/01)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-155/99, jonka Pretore di Treviso, sezione distaccata di Oderzo (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Giuseppe Busolin ym. vastaan Ispettorato Centrale Repressione Frodi – Ufficio di Conegliano – Ministero delle Risorse agricole, alimentari e forenstali ennakkoratkaisun viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 (EYVL L 84, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 14.6.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1566/93 (EYVL L 154, s. 39), 39 artiklan 3, 4 ja 11 kohdan sekä asetuksen N:o 822/87 39 artiklassa säädetystä pakollisesta tislauksesta ja sitä koskevista tietyistä soveltamissäännöistä viinivuonna 1993/1994 poikkeamisesta 15 päivänä helmikuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 343/94 (EYVL L 44, s. 9) pätevydestä, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit A. La Pergola ja P. Jann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: G. Cosmas, kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau, on antanut 19.10.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään, mikä voisi vaikuttaa viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87, sellaisena kuin se on muutettuna 14.6.1993 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1566/93, 39 artiklan 3, 4 ja 11 kohdan sekä asetuksen N:o 822/87 39 artiklassa säädetystä pakollisesta tislauksesta ja sitä koskevista tietyistä soveltamissäännöistä viinivuonna 1993/1994 poikkeamisesta 15 päivänä helmikuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 343/94 pätevyYTEEN.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-168/98, Luxemburgin suurherttuakunta vastaan Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto⁽¹⁾)

(Kumoamiskanne – Sijoittautumisvapaus – Tutkintojen vastavuoroinen tunnustaminen – Yhdenmukaistaminen – Perusteluvelvollisuus – Direktiivi 98/5/EY – Asianaajajan ammatin pysyvä harjoittaminen muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu)

(2001/C 28/02)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-168/98, Luxemburgin suurherttuakunta (asiamiehenään aluksi N. Schmit ja sittemmin P. Steinmetz, avustajanaan

J. Welter) vastaan Euroopan parlamentti (asiamiehinään aluksi C. Pennera ja A. Baas ja sittemmin C. Pennera ja J. Sant'Anna) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehinään M.C. Giorgi ja F. Anton), joita tukevat Espanjan kuningaskunta (asiamiehinään M. López-Monis Gallego), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinään M.A. Fierstra), Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään J.E. Collins, avustajanaan D. Anderson) ja Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Caeiro ja B. Mongin) jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan asianajajan ammatin pysyvän harjoittamisen helpottamisesta muussa kuin siinä jäsenvaltiossa, jossa ammatillinen pätevyys on hankittu, 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/5/EY (EYVL L 77, s. 36), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann (esittelevä tuomari), A. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies H. von Holstein, on antanut 7.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Luxemburgin suurherttuakunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta, Alankomaiden kuningaskunta, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta sekä Euroopan yhteisöjen komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

(¹) EYVL C 209, 4.7.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-312/98 (Bundesgerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV vastaan Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG (¹)

(Maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suoja – Asetus N:o 2081/92 – Soveltamisala – Kansallinen lainsäädäntö, jolla kielletään sellainen tavanomaisten maantieteellisten alkuperämerkintöjen käyttö, josta aiheutuu harhaanjohtamisen vaara)

(2001/C 28/03)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös, lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-312/98, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut

EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Schutzverband gegen Unwesen in der Wirtschaft eV vastaan Warsteiner Brauerei Haus Cramer GmbH & Co. KG ennakkoratkaisun maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2081/92 (EYVL L 208, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann, A.M. La Pergola, M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies: F.G. Jacobs, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 7.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 14 päivänä heinäkuuta 1992 annettu neuvoston asetetus (ETY) N:o 2081/92 ei ole esteenä sellaisen kansallisen lainsäädännön soveltamiselle, jolla kielletään se, että maantieteellistä alkuperämerkintää, jonka osalta ei ole olemassa minkäänlaista yhteyttä tuotteen ominaisuuksien ja sen maantieteellisen alkuperän välillä, käytetään harhaanjohtamisen vaaran aiheuttavalla tavalla.

(¹) EYVL C 327, 24.10.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

7 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-371/98 (High Court of Justicen (England & Wales), Queen's Bench Divisionin (Divisional Court) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), The Queen vastaan Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions (¹)

(Direktiivi 92/43/ETY – Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen elämistön ja kasviston suojelu – Erityisten suojelutoimien alueiksi soveltuviin alueiden rajaaminen – Jäsenvaltioiden harkintavalta – Taloudelliset ja sosiaaliset näkökohdat – Severnin suistoalue)

(2001/C 28/04)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-371/98, jonka High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen

177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *The Queen* vastaan Secretary of State for the Environment, Transport and the Regions, ex parte: First Corporate Shipping Ltd, World Wide Fund for Nature UK:n (WWF) ja Avon Wildlife Trustin osallistuessa asian käsittelyyn, ennakkoratkaisun luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY (EYVL L 206, s. 7) 2 artiklan 3 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G.C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. Gulmann (esittelevä tuomari), M. Wathelet ja V. Skouris sekä tuomarit D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón ja R. Schintgen, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 7.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY 4 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei jäsenvaltio saa ottaa huomioon kyseisen direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa mainittuja taloudellisia, sosiaalisia tai sivistyksellisiä vaatimuksia eikä alueellisia tai paikallisia erityispiirteitä, kun se valitsee ja rajaa alueita, joita se esittää komissiolle alueiksi, jotka soveltuvat yhteisön tärkeinä pitämiksi alueiksi.

(¹) EYVL C 397, 19.12.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-357/98 (Court of Appealin (England & Wales) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), *The Queen* vastaan Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom (¹)

(Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Poikkeukset – Ulkomaalaisasioita hoitavan viranomaisen päätökset – Tilapäinen lupa – Oikeussuojan saatavuuden takeet – Muutoksenhakukeinot – Direktiivin 64/221/ETY 8 ja 9 artikla)

(2001/C 28/05)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-357/98, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopi-

muksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *The Queen* vastaan Secretary of State for the Home Department, ex parte: Nana Yaa Konadu Yiadom, ennakkoratkaisun ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoi-
menpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY (EYVL 1964, 56, s. 850) 8 ja 9 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja M. Wathelet, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

*Ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoi-
menpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY 8 ja 9 artiklaa on tulkittava siten, ettei 8 artiklassa tarkoitettuna maahantuloa koskevana päätöksenä voida pitää jäsenvaltion viranomaisten tekemää päätöstä, jolla sellaiselta yhteisön kansalaiselta, jolta puuttuu oleskelulupa, evätään oikeus tulla kyseisen valtion alueelle, sellaisessa tapauksessa, josta on kyse pääasiassa ja jossa asianomainen on päästetty tilapäisesti maahan odotettaessa päätöstä, joka tehdään sen jälkeen, kun kyseisen henkilön asian tutkimisen kannalta tarpeelliset tutkimukset on tehty, ja jossa hän on siten ollut lähes seitsemän kuukautta ennen kuin hänelle on ilmoitettu kyseisestä päätöksestä, koska tällaisen henkilön on saatava hyväkseen direktiivin 9 artiklassa tarkoitetut menettelylliset takeet.*

Sillä ajalla, joka toimivaltaisen viranomaisen päätöksen jälkeen on kulunut sen takia, että asianomainen on päätöksen täytäntöönpanoa lykkävin vaikutuksin hakenut kyseiseen päätökseen muutosta tuomioistuimessa, ja luvalla työskennellä muutoksenhaun ratkaisua odotettaessa ei ole merkitystä sen kannalta, miten kyseinen päätös direktiivin mukaan luokitellaan.

(¹) EYVL C 358, 21.11.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-381/98 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Ingmar GB Ltd vastaan Eaton Leonard Technologies Inc.⁽¹⁾

(Direktiivi 86/653/ETY – Itsenäinen kauppaedustaja, joka harjoittaa toimintaansa jäsenvaltiossa – Kolmanteen maahan sijoittautunut päämies – Sopimusehto, jonka mukaan edustussopimukseen sovelletaan päämiehen maan lakia)

(2001/C 28/06)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-381/98, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Ingmar GB Ltd vastaan Eaton Leonard Technologies Inc., ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY (EYVL L 382, s. 17) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: ensimmäisen jaoston puheenjohtaja M. Wathelet, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit D. A. O. Edward ja P. Jann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden itsenäisiä kauppaedustajia koskevan lainsäädännön yhteensovittamisesta 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/653/ETY 17 ja 18 artiklaa, joilla taataan kauppaedustajalle tiettyjä oikeuksia edustussopimuksen lakkaamisen jälkeisen ajan osalta, on sovellettava, jos kauppaedustaja on harjoittanut toimintaansa jäsenvaltiossa, vaikka päämies on sijoittautunut kolmanteen maahan ja vaikka sopimusehdon mukaan sopimukseen sovellettava laki on tämän kolmannen maan laki.

⁽¹⁾ EYVL C 397, 19.12.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-387/98 (Hoge Raad der Nederlanden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Coreck Maritime GmbH vastaan Handelsveem BV ym.⁽¹⁾

(Brysselin yleissopimus – 17 artikla – Oikeuspaikkalauseke – Muotomääräykset – Vaikutukset)

(2001/C 28/07)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-387/98, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan 27 päivänä syyskuuta 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen tulkittamisesta yhteisöjen tuomioistuimessa 3 päivänä kesäkuuta 1971 tehdyn pöytäkirjan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadaksesen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Coreck Maritime GmbH vastaan Handelsveem BV ym., ennakkoratkaisun tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen (EYVL 1972, L 299, s. 32) 17 artiklan ensimmäisen kappaleen tulkinnasta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 304, s. 1, ja muutettu teksti s. 77), Helleenien tasavallan liittymisestä 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 388, s. 1) ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä sopimuksella (EYVL L 285, s. 1), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: D.A.O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä sekä tuomarit P. Jann (esittelevä tuomari) ja L. Sevón, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: hallintovirkamies H. von Holstein, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Tuomioistuimen toimivallasta ja tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla 27 päivänä syyskuuta 1968 tehdyn yleissopimuksen 17 artiklan ensimmäistä kappaletta, sellaisena kuin yleissopimus on muutettuna Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisestä 9 päivänä lokakuuta 1978 tehdyllä sopimuksella, Helleenien tasavallan liittymisestä 25 päivänä lokakuuta 1982 tehdyllä sopimuksella ja Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymisestä 26 päivänä toukokuuta 1989 tehdyllä sopimuksella, on tulkittava seuraavalla tavalla:

- 1) Tässä määräyksessä ei edellytetä, että oikeuspaikkalauseke olisi muotoiltava siten, että toimivaltainen tuomioistuin voidaan päätellä pelkästään oikeuspaikkalausekkeen sanamuodon perusteella. Riittää, että lausekkeessa määritetään ne objektiiviset tekijät, joista sopimuspuolet ovat sopineet valitakseen sen tuomioistuimen tai ne tuomioistuimet, jotka sopimuspuolten mukaan ovat toimivaltaisia ratkaisemaan jo syntyneet tai syntyvät riidat. Näiden tekijöiden ohella, joiden tulee niin täsmällisiä, että asiaa käsittelevä tuomioistuin voi päätellä, onko se toimivaltainen asiassa, voidaan tarvittaessa ottaa huomioon kunkin tapauksen olosuhteet.
- 2) Tätä määräystä sovelletaan ainoastaan silloin, kun ainakin yhdellä alkuperäisen sopimuksen sopimuspuolella on kotipaikka jonkin sopimusvaltion alueella ja kun sopimuspuolet sopivat antavansa riitansa jonkin sopimusvaltion tuomioistuimen tai tuomioistuinten ratkaistavaksi.
- 3) Oikeuspaikkalauseke, josta rahdinkuljettaja ja lastinantaja ovat sopineet ja joka on sisällytetty konossementtiin, on pätevä myös konossementin haltijana olevaan kolmanteen nähden, mikäli konossementin hankkiessaan tälle kolmannelle ovat sovellettavan kansallisen oikeuden mukaan siirtyneet lastinantajan oikeudet ja velvollisuudet. Mikäli näin ei ole, on tarkastettava yleissopimuksen 17 artiklan ensimmäisen kappaleen edellytysten mukaisesti, onko kolmas antanut suostumuksensa oikeuspaikkalausekkeeseen.

(¹) EYVL C 397, 19.12.1998.

sesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6), sellaisena kuin se on muutettuna 18.7.1989 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2332/89 (EYVL L 224, s. 1), 6 ja 7 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann, sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissechet (esittelevä tuomari), R. Schintgen ja F. Macken, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin tämä asetus on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.6.1983 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna 18.7.1989 annetulla neuvoston asetuksella N:o 2332/89, 6 ja 7 artiklat eivät ole esteenä sellaisten työttömyysvakuutusta koskevan valtioiden välisen sopimuksen määräysten soveltamiselle, jotka ovat vakuutetulle edullisempia, mikäli vakuutettu on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ennen asetuksen voimaantulopäivää, vaikka hänen oikeuksiensa määrittämiseen sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä säädetyn viitekauden vuoksi ei etuuden saamiseksi enää voitaisi vedota oikeuteen, joka perustuu täysin tätä päivää edeltävään aikaan.

(¹) EYVL C 121, 1.5.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-75/99 (Bundessozialgerichtin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Edmund Thelen vastaan Bundesanstalt für Arbeit (¹)

(Sosiaaliturva – Asetuksen N:o 1408/71 6 ja 7 artikla – Työttömyysvakuutusta koskevan jäsenvaltioiden välisen sopimuksen sovellettavuus)

(2001/C 28/08)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-75/99, jonka Bundessozialgericht (Saksa) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artiklan) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Edmund Thelen vastaan Bundesanstalt für Arbeit, ennakkoratkaisun sosiaaliturvajärjestelmien soveltami-

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-126/99 (Pretore di Torinon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Roberto Vitari vastaan Fondation européenne pour la formation (¹)

(Paikalliset toimihenkilöt – Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 79 artikla – Määräaikainen työsopimus – Muuttaminen toistaisesti voimassa olevaksi sopimukseksi – Kansallisen lainsäädännön sovellettavuus)

(2001/C 28/09)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-126/99, jonka Pretore di Torino (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY

234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Roberto Vitari vastaan Fondation européenne pour la formation ennakkoratkaisun Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 79 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann, ja L. Sevón, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 79 artiklaa on tulkittava siten, että siinä kielletään yhteisöjen toimielimiä tekemästä paikallisen toimihenkilön kanssa määräaikaista sopimusta, kun se on kiellettyä paikallisten toimihenkilöiden työsuhteen ehtoihin sovellettavien toimielimen omien määräysten mukaan, joita annettaessa on otettu huomioon sen valtion määräykset ja käytännöt, jossa toimihenkilö hoitaa tehtäviään. Näin ollen ennakkoratkaisupyyntöä esittäneen tuomioistuimen on arvioitava Italiassa tehtäviään hoitavien paikallisten toimihenkilöiden työsuhteen ehtoja koskevien komission määräysten 3 artiklan mukaisesti, edellyttävätkö työhön liittyvät olosuhteet tai työn luonne sitä, että pääasian asianosaisten välillä tehty paikallisen toimihenkilön työ sopimus on määräaikainen. Jos vastaus on kieltävä, tämän tuomioistuimen on muutettava kyseinen sopimus toistaiseksi voimassa olevaksi työ sopimukseksi.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-148/99, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (¹)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Asetus N:o 1164/89 – Kuitupellavan ja hampun tuki)

(2001/C 28/10)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-148/99, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinnään J.E. Collins, avustajanaan A. Sutton) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (edustaja-

naan P. Oliver), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/187/EY (EYVL L 61, s. 37) siltä osin kuin siinä evätään kantajana olevalta jäsenvaltiolta 869 283 Englannin punnan suuruinen yhteisön rahoitus niiden menojen osalta, jotka tälle ovat aiheutuneet kuitupellavan ja hampun tukea koskevistä yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä huhtikuuta 1989 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1164/89 (EYVL L 121, s. 4) käyttöön otetun järjestelmän puitteissa, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari D. A. O. Edward sekä tuomarit L. Sevón ja P. Jann (esittelevä tuomari), julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta tehty komission päätös 1999/187/EY kumotaan siltä osin kuin siinä evätään Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeltä kuningaskunnalta 869 283 Englannin punnan suuruinen yhteisön rahoitus niiden menojen osalta, jotka tälle ovat aiheutuneet kuitupellavan ja hampun tukea koskevistä yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä huhtikuuta 1989 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 1164/89 käyttöön otetun järjestelmän puitteissa.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 188, 3.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-207/99 P, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Claudine Hamptaux (¹)

(Valitus – Henkilöstö – Ylennys – Ansioiden vertailu)

(2001/C 28/11)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-207/99 P, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään C. Berardis-Kayser ja F. Duvieusart-Clotuche, avustaja-

naan asianajaja D. Waelbroeck), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-76/98, Hamptaux vastaan komissio, 25.3.1999 antaman tuomion (Kok. H. 1999, s. I-A-59 ja II-303) kumoamista, vastapuolena: Claudine Hamptaux, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan asianajaja L. Vogel, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto C. Kremer, 6 rue Heinrich Heine, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 246, 28.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-356/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Hitesys SpA (¹)

(Välityskauseke – Sopimuksen täyttämättä jättäminen – ennakkomaksujen takaisinperintä – Vastaajan poissaolo)

(2001/C 28/12)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-356/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään E. de March, avustajanaan A. Dal Ferro) vastaan Hitesys SpA, kotipaikka Aprilia (Italia), jossa Euroopan yhteisöjen komissio vaatii EY:n perustamissopimuksen 238 artiklan nojalla nostamassaan kanteessa niiden ennakkomaksujen palauttamista, jotka perustuvat sopimukseen J0U2-CT93-0417, jonka kantaja on purkanut, koska vastaaja ei ole täyttänyt sopimusvelvoitteitaan, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit J.-P. Puissochet ja F. Macken, julkisasiamies: A. Saggio, kirjaaja: R. Grass, on antanut 9.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Hitesys SpA veloitetaan maksamaan komissiolle 132 500 euroa lisättyinä sopimuksen J0U2-CT93-0417 liitteessä II esitettyjen yleisten sopimusehtojen 8 kohdan 4 alakohdan toisen alakohdan mukaisella viivästyskorolla, joka lasketaan 8.1.1994 lähtien aina siihen saakka, kunnes velka maksetaan kokonaisuudessaan.
- 2) Hitesys SpA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 6, 8.1.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(ensimmäinen jaosto)

14 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-142/99, (Tribunal de première instance de Tournain esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Floridienne SA, Berginvest SA vastaan Belgian valtio (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Ainoastaan osasta liiketoimintaansa verovelvollinen yritys – Suhdeluvun mukainen vähennys – Laskeminen – Holdingyhtiön tytäryhtiöiltään saamat osingot ja lainojen korot – Osallistuminen tytäryhtiöiden hallintoon)

(2001/C 28/13)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-142/99, jonka Tribunal de première instance de Tournai (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Floridienne SA, Berginvest SA vastaan Belgian valtio ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 19 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Wathelet sekä tuomarit P. Jann ja L. Sevón (esittelevä tuomari), julkisasiamies: N. Fennelly, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H.A. Rühl, on antanut 14.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 19 artiklaa on tulkittava siten, että vähennyksen suhdeluvun muodostavan murtoluvun nimittäjään ei pidä sisällyttää

- osinkoja, jotka tytäryhtiöt maksavat holdingyhtiölle, joka on arvonlisäverovelvollinen muun toimintansa osalta ja joka tarjoaa tytäryhtiöilleen hallintopalveluja, eikä
- korkokoja, jotka tytäryhtiöt maksavat holdingyhtiölle tämän niille myöntämien lainojen johdosta, jos tällainen luotonanto ei ole kyseisen direktiivin 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua holdingyhtiön taloudellista toimintaa.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

16 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-214/98, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivin 93/118/EY eräiden säännösten täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 28/14)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-214/98, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Condou-Durande) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinaan I. K. Chalkias ja N. Dafniou), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta annetun direktiivin 85/73/ETY muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/118/EY (EYVL L 340, s. 15) ja erityisesti tämän direktiivin liitteen I luvun 1, 2 ja 5 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska

- se ei ole maininnut kavioläimiä ja hevoseläimiä niiden eläinten joukossa, joiden lihoihin sovelletaan direktiivissä 93/118/EY vahvistettuja maksuja

- se on vahvistanut eläinten teurastuksen yhteydessä tehtävistä terveystarkastuksista perittävät ja leikkuutoimiin liittyvät maksut 50 prosenttiin yhteisössä vahvistetuista kiinteistä maksuista perustelematta kuitenkaan tätä vähennystä direktiivin 93/118/EY liitteen I luvun säännösten mukaisesti ja

- se on vapauttanut siipikarjan tuoreen lihan leikkuuseen liittyvistä maksuista.

Yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: C. Gulmann, jaoston puheenjohtaja, sekä tuomarit V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (esittelevä tuomari) ja F. Macken, julkisasiamies; J. Mischo, kirjaaja; R. Grass, on antanut 16.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta annetun direktiivin 85/73/ETY muuttamisesta 22 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/118/EY 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja komannen alakohdan ja tämän direktiivin liitteen I luvun 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja e alakohdan sekä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisia velvoitteitaan, koska

- se ei ole maininnut kavioläimiä ja hevoseläimiä niiden eläinten joukossa, joiden lihoihin sovelletaan direktiivissä 93/118/EY vahvistettuja maksuja ja
- se ei ole nimenomaisesti maininnut siipikarjaa sovellettaessa maimitussa direktiivissä vahvistettua tuoreen lihan leikkuutoimiin liittyvää maksua.

- 2) Kanne hylätään muilta osin.

- 3) Euroopan yhteisöjen komissio ja Helleenien tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

(¹) EYVL C 258, 15.8.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

16 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-248/98 P, NV Koninklijke KNP BT vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Muutoksenhaku – Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Sakko – Perustelut – Täysi harkintavalta)**

(2001/C 28/15)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-248/98 P, NV Koninklijke KNP BT, kotipaikka Amsterdam (Alankomaat), edustajanaan asianajaja T. R. Ottervanger, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Loeff, Claeys & Verbeke, 56-58 rue Charles Martel, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansäntöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-309/94, KNP BT vastaan komissio, 14.5.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-1007), vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään R. Lyal ja W. Wils), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-309/94, KNP BT vastaan komissio, 14.5.1998 antaman tuomion tuomiolauselman 1 kohta kumotaan.
- 2) EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta (IV/C/33.833 – Kartonki) 13 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/601/EY 3 artiklassa NV Koninklijke KNP BT:lle määrätty sakko vahvistetaan 2 600 000 euroksi.
- 3) Muilta osin valitus hylätään.
- 4) NV Koninklijke KNP BT:n on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle kaksi kolmasosaa sille tässä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Euroopan yhteisöjen komission on vastattava yhdestä kolmasosasta sille tässä oikeusasteessa aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 26.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

16 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-279/98 P, Cascades SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Muutoksenhaku – Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta) – Kilpailusääntöjen rikkomista merkitsevistä toiminnasta vastuuseen joutuminen – Sakko – Perustelut – Syrjintäkielön periaate)**

(2001/C 28/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-279/98 P, Cascades SA, kotipaikka Bagnolet (Ranska), edustajanaan asianajaja J.-Y. Art, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt ja Medernach, 8-10 rue Mathias Hardt, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansäntöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-308/94, Cascades vastaan komissio, 14.5.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-925), vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään R. Lyal ja E. Gippini Fournier), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-308/94, Cascades vastaan komissio, 14.5.1998 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin Cascades SA:n on todettu olevan vastuussa siitä kilpailusääntöjen rikkomisesta, johon Van Duffel NV ja Djupafors AB ovat syyllystyneet vuoden 1986 puolivälistä vuoden 1989 helmikuun loppuun.
- 2) Muilta osin valitus hylätään.
- 3) Asia palautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 26.9.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

16 päivänä marraskuuta 2000

asiassa C-280/98 P, Moritz J. Weig GmbH & Co. KG
vastaan Euroopan yhteisöjen komissio⁽¹⁾**(Muutoksenhaku – Kilpailu – EY:n perustamissopimuksen
85 artiklan 1 kohta (josta on tullut EY 81 artiklan 1 kohta)
– Sakko – Sakon suuruuden määrittäminen – Perustelut –
Lieventävät asianhaarat)**

(2001/C 28/17)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

*(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan
yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)*

Asiassa C-280/98 P, Moritz J. Weig & Co. KG, kotipaikka Mayen (Saksa), edustajanaan asianajajat T. Jestaedt, Bryssel, ja V. von Bomhard, Hampuri, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto P. Dupont, 8-10 rue Mathias Hardt, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaansä yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-317/94, Weig vastaan komissio, 14.5.1998 antaman tuomion (Kok. 1998, s. II-1235), vastapuolena: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään R. Lyal, avustajanaan asianajaja D. Schroeder), yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, P. Jann ja L. Sevón, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 16.11.2000 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-317/94, Weig vastaan komissio, 14.5.1998 antaman tuomion tuomiolauselman 3 kohta kumotaan.
- 2) EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan soveltamisesta (IV/C/33.833 – Kartonki) 13 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/601/EY 3 artiklassa Moritz J. Weig & Co. KG:lle määrätty sakko vahvistetaan 1 900 000 euroksi.
- 3) Muilta osin valitus hylätään.
- 4) Moritz J. Weig GmbH & Co. KG:n on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle kaksi kolmasosaa sille tässä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Euroopan yhteisöjen komission on vastattava yhdestä kolmasosasta sille tässä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 26.9.1998

Ufficio del Giudice di Pace di Genova 16.10.2000 tekemällä päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Radiosistemi S.r.l vastaan Prefetto di Genova

(Asia C-388/00)

(2001/C 28/18)

Ufficio del Giudice di Pace di Genova on pyytänyt 16.10.2000 tekemällä päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 23.10.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Radiosistemi S.r.l vastaan Prefetto di Genova ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko yhteisön lainsäädäntö siihen liittyvine kirjoittamattomine peruseräaineineen yhteensoveltuva sellaisten kansallisten säännösten ja/tai hallinnollisten käytäntöjen kanssa, joiden mukaan markkinoillesaattamisen ja käyttöönottamisen yhteydessä toimitettava radiolaitteiden yhteensoveltuvuuden arviointi on jätetty hallintoviranomaisten harkintaan ja joissa kielletään taloudellisia toimijoita ilman kansallista tyyppihyväksyntää maahantuomasta, saattamasta markkinoille tai pitämästä kaupan radiolaitteita, ja jonka mukaan ei ole mahdollista vastavalla ja halvemalla tavalla näyttää toteen, että kyseiset laitteet ovat niiden vaatimusten mukaisia, jotka kansallisessa lainsäädännössä on asetettu radiotaajuuksien asianmukaiselle käytämiselle?
- 2) Annetanko 9.3.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 99/5/EY⁽¹⁾ yksityisille sellaisia oikeuksia, joihin nämä voivat vedota kansallisessa tuomioistuimessa, vaikka kyseistä direktiiviä ei sen täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä ole virallisesti saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä? Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 7 artiklan 2 kohta yhteensoveltuva sen seikan kanssa, että kansallisessa oikeudessa on pidetty voimassa sellaisia säännöksiä ja/tai käytäntöjä, joilla on 8.4.2000 jälkeen kielletty saattamasta markkinoille ja/tai ottamasta käyttöön sellaisia radiolaitteita, joissa ei ole kansallista tyyppihyväksyntämerkintää, vaikka olisi osoitettu tai helposti todettavissa, että kansallisessa lainsäädännössä sallittujen radiotaajuuksien spektriä on käytetty tehokkaasti ja asianmukaisesti?
- 3) Miten 13.12.1995 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 3052/95/EY⁽²⁾ 1 artiklasta ilmenevää "toimenpiteen" käsitettä on tulkittava ja voiko tämän käsitteen piiriin kuulua laillisesti toisessa jäsenvaltiossa markkinoille saatetun tuotteen tietyn mallin tai tietyn tyyppin hallinnollisen takavarikon voimassapysyttäminen, jos teknisestä valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset ovat todenneet tuotteen olevan kansallisen ja yhteisön lainsäädännön mukainen, minkä vuoksi takavarikko on menettänyt merkityksensä?

- 4) Onko yhteisön oikeusjärjestys syrjäntäkiellon periaatetta ja suhteellisuusperiaatetta koskevilta osiltaan yhteensoveltuva Italian Codice Postalen (presidentin asetus nro 156/1973) 399 §:ssä säädetyn kaltaisen seuraamusjärjestelmän kanssa?

(¹) EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

(²) EYVL L 321, 30.12.1995, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 26.10.2000 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-396/00)

(2001/C 28/19)

Euroopan yhteisöjen komissio on 26.10.2000 nostanut kanteen Italian tasavaltaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen osaston virkamies Gregorio Valero Jordana ja oikeudellisella osastolla työskentelevä tuomari Roberto Amorosi ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY (¹) 5 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, sellaisina kuin niistä säädetään saman artiklan 5 kohdassa, koska se ei ole ennen 31.12.1998 määrännyt, että Milanon kaupungista peräisin oleviin yhdyskuntajätevesiin, jotka johdetaan ”Po-joen suistoalueen” ja ”pohjois-Adrianmeren länsirannikon” vesistöjen valuma-alueelle, mitkä jätevesien käsittelystä 11.5.1999 annetulla tasavallan presidentin asetuksella nro 152 (jolla yhdyskuntajätevesien käsittelystä annettu neuvoston direktiivin 91/271/ETY ja vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta annettu direktiivi 91/676/ETY (²) on pantu täytäntöön) on määritelty yhdyskuntajätevesien käsittelystä 21.5.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY 5 artiklassa tarkoitetuiksi haavoittumiselle alttiiksi alueiksi, on sovellettava biologista tai sitä vastaavaa käsittelyä ankarampia käsittelyvaatimuksia.
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio toteaa, että vaikka kyseisellä alueella olikin ennen 31.12.1998 jo ollut jätevedenpuhdistamoita, Italia olisi pitänyt määrittää direktiivin 5 artiklan 5 kohdan soveltamisalaan kuuluvat jätevedet ja niille soveltuvat jätevedenpuhdistamot. Italia ei voi perustella viivästyä direktiivillä asetettujen velvoitteiden noudattamisessa sillä, että ne perusseikat, joiden nojalla tosiasiallista tilannetta oli arvioitava harkittaessa 5 artiklan 2 kohdassa ja 5 artiklan 5 kohdassa säädettyjen velvoitteiden soveltamista, ei ole vielä tutkittu eikä arvioitu, sillä tämä tehtävä on uskottu paikallisille viranomaisille (alueet). Yhteisöjen tuomioistuim on useaan otteeseen todennut, että jäsenvaltiot eivät voi vedota sisäiseen lainsäädäntöönsä perustellakseen sitä, etteivät ne ole noudattaneet niille yhteisön direktiivissä asetettua velvollisuutta.

Direktiivin 5 artiklan 4 kohdassa säädetyn poikkeuksen osalta komissio toteaa olevan selvää, ettei sitä voida soveltaa ennen kuin on sen soveltamisedellytyksenä olevat tosiasialliset olosuhteet, ts. että tietyn haavoittumiselle alttiin alueen kaikille yhdyskuntien jätevedenpuhdistamoille tulevasta kokonaiskuormituksesta on poistettu tietty osuus, ovat olemassa, mitä tällä hetkellä ei voida näyttää toteen, koska jätevedenpuhdistamoja ei ole.

Italian viranomaiset ovat asian kiireellisyyteen viittaamalla osoittaneet vakavasti haluavansa ratkaista ongelman, mutta komissiota huolestuttaa se, että vaikka ne 9.7. ja 27.10.1999 päivätyissä, virallisen huomautuksen antamisen jälkeen lähettyissä vastauskirjeissään ilmoittivat toimenpiteiden toteuttamiselle asetetut määräpäivät, asiasta ei enää mainita viimeisessä, 6.4.2000 päivätyssä kirjeessä. Edellä esitetty ei kuitenkaan missään tapauksessa vaikuta siihen seikkaan, että Italia on rikkonut yhteisön oikeutta.

(¹) EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

(²) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.

Espanjan kuningaskunnan 30.10.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-398/00)

(2001/C 28/20)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 30.10.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Santiago Ortiz Vaamonde, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Espanjan suurlähetystö, 4-6 boulevard E. Servais.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa pätemättömäksi 22.8.2000 tehdyn komission päätöksen kaikkien kantajaa koskevien toimenpiteiden osalta kesäkuussa 1998 annettua takausta lukuunottamatta
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Esillä oleva kanne koskee komission päätöstä, jolla aloitettiin EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu muodollinen tutkintamenettely Santana Motor SA -yritykselle myönnetystä pääomasijoituksesta ja aluetuesta ja jossa niitä pidetään uusina tukina, joiden täytäntöönpanoa on lykättävä. Espanjan viranomaiset katsovat, että riidanalaisen päätöksen kohteena olevat toimenpiteet ovat voimassa olevia tukia. Tuista, jotka ilmoitettiin asianmukaisesti 30.7. (pääomasijoitus) ja 17.11.1999 (aluetuet), tuli voimassa olevia tukia neuvoston asetuksen N:o 659/99⁽¹⁾ 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Espanjan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 28.7.2000 päivytyllä kirjeellään, joka lähetettiin telekopiolla samana päivänä, että Andalucian hallitus aikoi toteuttaa komissiolle ilmoitetut toimenpiteet. Se, että komission yksiköt kirjasivat tämän ilmoituksen saapuneeksi 31.7. eli kolme päivää myöhemmin, ei voi muuttaa telekopion vastaanottamispäivää, joka on sen lähettämispäivä.

Riidanalainen päätös, joka on päivätty 22.8.2000, annettiin tiedoksi 23.8.2000, kun komission käytettävissä olleet 15 työpäivää olivat jo kuluneet.

Telekopiota, joka on päivätty 17.8., ja kirjettä, joka on päivätty 21.8., eli ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä, ja joissa ilmoitetaan komission ”tehneen” kyseisen päätöksen, ei voida mitenkään pitää ilmoituksena asetuksen N:o 659/99 4 artiklan mukaisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevasta nimenomaisesta päätöksestä (Toissijaisesti) Perusteiden puuttuminen.

- Komission on tehnyt riidanalaisen päätöksen ainoastaan sen vuoksi, ettei määräaika, jonka jälkeen tuet muuttuvat voimassa oleviksi, kuluisi umpeen. Päätöksestä ei ilmene, että komissio olisi todellisuudessa vakuuttunut toimenpiteiden yhteensoveltumattomuudesta perustamissopimuksen kanssa tai että tietoja olisi tarvittu enemmän kuin niitä on toimitettu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetys (EYVL L83, 27.3.1999, s.1).

Euroopan yhteisöjen komission 7.11.2000 Espanjan kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-404/00)

(2001/C 28/21)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 7.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Espanjan kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamiehet Klaus-Dieter Borchardt ja Stefan Rating, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan neljännen kohdan ja 26.10.2000 tehdyn komission päätöksen⁽¹⁾ 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei ole säädetyssä määräajassa toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä noudattaakseen kyseistä päätöstä, jossa todetaan, että tietty julkiselle telakkakonsernille myönnetty tuki on lainvastainen ja lisäksi yhteismarkkinoille soveltumaton
- velvoittaa Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklan mukaan 26.10.1999 tehty päätös 2000/131/EY velvoittaa kaikilta osiltaan sitä, jolle se on osoitettu, eli Espanjan kuningaskuntaa, koska se on annettu sille tiedoksi 2.12.1999. Vaikka EY 243 artiklassa määrätään päätöksen täytäntöönpanon keskeytettäväksi, Espanjan kuningaskunta, joka on nostanut kyseisestä päätöksestä EY 230 artiklan mukaisen kumoamiskanteen (asia C-36/00), ei tähän päivämäärään ole esittänyt mitään tätä koskevaa hakemusta. Vuoden 1999 velvoittaa näin ollen yhä Espanjaa kaikilta osiltaan. Espanjan hallitus ei ole pannut päätöstä täytäntöön, eikä voida katsoa, että velvoitteen noudattamatta jättäminen voitaisiin perustella ”täytäntöönpanoa koskevalla ehdottomalla esteellä”.

⁽¹⁾ Valtiontuesta, jonka Espanja on toteuttanut valtion omistamien telakoiden hyväksi, tehty komission päätös 2000/131/EY (EYVL L 37, s. 22).

Euroopan yhteisöjen komission 1.8.2000 Itävallan tasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-407/00)**

(2001/C 28/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Itävallan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut säädetyssä ajassa täytäntöön vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annettua neuvoston direktiiviä 96/82/EY⁽¹⁾ eikä erityisesti direktiivin 11 ja 12 artiklaa;
- 2) velvoittaa Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivi sitoo EY 249 artiklan kolmannen kohdan ja EY 10 artiklan 1 kohdan mukaan saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, ja näiden on pantava se täytäntöön säädetyssä määräajassa. Tämä määräaika on päättynyt 3.2.1999, mutta Itävalta ei ole tähän mennessä toteuttanut kaikkia osavaltioiden hyväksymiä toimenpiteitä direktiivin 11 ja 12 artiklan täytäntöönpanemiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 1997, s. 13.

Euroopan yhteisöjen komission 8.11.2000 Saksan liittotasavaltaa vastaan nostama kanne**(Asia C-408/00)**

(2001/C 28/23)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Saksan liittotasavaltaa vastaan. Kantajan edustajana on oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen, prosessiosoite Luxemburgissa komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Saksan liittotasavalta ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3 päivänä maaliskuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/11/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle, ja
- 2) velvoittaa Saksan liittotasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut vastaavat asiassa C-407/00⁽²⁾ esitettyjä; määräaika alkoi kulua 14.3.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Espanjan kuningaskunnan 10.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**(Asia C-409/00)**

(2001/C 28/24)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 10.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Mónica López-Monís Gallego, ja prosessiosoite Luxemburgissa on Espanjan suurlähetystö, 4-6 boulevard E. Servais.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- kumoaa 26.7.2000 tehdyn komission päätöksen ⁽¹⁾
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

uusimiseen. Komissio ei ole soveltanut yhdenmukaista kriteeriä, kun se on riidanalaisen päätöksen 35 kohdassa määritellyt tuet investointitueksi ja 38 kohdassa sen sijaan toimintatueksi.

⁽¹⁾ Teollisuus- ja energiaministeriön ja Instituto de Crédito Oficialin välillä 26.2.1997 tehdyllä "Convenio de colaboraciónilla" toteutusta Espanjan hyötyajoneuvojen oston tukijärjestelmästä tehty komission päätös.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Riidanalaisen päätöksen määrittelemättömyys: 1 artiklaan (yhteismarkkinoille soveltuvat tuet) ja 2 artiklaan (yhteismarkkinoille soveltumattomat ja siten takaisin perittävät tuet) sisältyvien etujen rajoittaminen on mahdotonta. Päätöksen 1 artiklassa tarkoitetun yritysten yhteenliittymän eli "yksinomaan paikallisella tai alueellisella tasolla toimivan" yhteenliittymän käsitettä ei tunneta kansallisessa oikeusjärjestyksessä.
- Valikoivuuden puuttuminen: Convenioon sisältyvät toimenpiteet eivät suosi määrättyjä yrityksiä tai tuotannonaloja, koska kyseiset tuet eivät kohdistu rajoitettuun tuensaajien ryhmään, vaan kaikkiin mahdollisiin tuensaajiin. Se, että tuensaajien edellytetään olevan luonnollisia henkilöitä tai pieniä tai keskisuuria yrityksiä, on objektiivinen horisontaalinen edellytys, vaatimus objektiivisesti samalaisesta asemasta.
- Syrjinnän puuttuminen: Convenion soveltamissäännökset eivät edellytä, että liikenteestä poistettava ajoneuvo olisi tuensaajan omistuksessa, vaan kyseessä voi olla sellaisen kolmannen omistama ajoneuvo, jonka kanssa tuensaaja on tehnyt sopimuksen. Tästä syystä kilpailu ei ole vääristynyt muiden kuin Espanjaan sijoittautuneiden liikenteenharjoittajien vahingoksi.
- Kilpailun vääristymisen puuttuminen: Convenion mukaisen tukijärjestelmän vaikutuksia kuljetusalan kilpailuun yhteisön tasolla ei voida mitenkään arvioida, eivätkä EY 87 artiklan 1 kohdassa asetetut edellytykset ole täyttyneet.
- EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan rikkominen: Espanjan kuningaskunnan mukaan tässä tapauksessa 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltaminen on perusteltua ympäristönsuojeluun ja liikenneturvallisuuden liittyvillä syillä, koska suunnitelluilla toimenpiteillä on selvästi positiivisia vaikutuksia näillä kahdella alalla ilman, että ne lisääisivät kapasiteettia. Convenion sisältämiä toimenpiteitä ei voida luokitella toimintatueksi vaan investointitueksi, jolla pyritään hyötyajoneuvokannan

Euroopan yhteisöjen komission 9.11.2000 Ruotsin kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-410/00)

(2001/C 28/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ruotsin kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehet ovat komission oikeudellisen osaston oikeudelliset neuvonantajat Marie Wolfcarius ja Christina Tufvesson ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen osaston virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

1. toteaa, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisten suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun direktiivin 96/48/EY ⁽¹⁾ mukaisia veloitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ja
2. velvoittaa Ruotsin kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-407/00 ⁽²⁾ esitetyt; täytäntöönpanon määräaika päättyi 8.4.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Bundesvergabeamtin 29.9.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Felix Swoboda GmbH vastaan Österreichische Nationalbank

(Asia C-411/00)

(2001/C 28/26)

Bundesvergabeamt on pyytänyt 29.9.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 10.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Felix Swoboda GmbH vastaan Österreichische Nationalbank ennakkoratkaisua seuraaviin kysymyksiin:

- Onko palvelu, jonka tarkoitusperä on yhtenäinen, mutta joka voidaan jakaa osapalveluihin, katsottava direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾ yleisen rakenteen ja erityisesti direktiivin liitteissä I A ja I B olevien palvelusten kuvauksien perusteella yhtenäiseksi palveluksi, joka koostuu pääpalvelusta ja siihen liittyvistä sivupalveluista ja luokiteltava sen pääasiallisen kohteen perusteella direktiivin liitteisiin I A ja I B, vai, onko jokaisen osapalvelun osalta tutkittava erikseen, sovelletaanko siihen ensisijaisena palveluna direktiiviä täydessä laajuudessaan, vai sovelletaanko siihen ei-ensisijaisena palveluna vain joitakin direktiivin säännöksiä?
- Miten pitkälti tiettyä palvelukuvausta (esim. kuljetuspalvelut) vastaava palvelu voidaan direktiivin 92/50/ETY yleisen rakenteen perusteella pilkkoa yksittäisiin palveluihin ilman, että tällä menettelyllä rikotaan palveluhankintasuojimuksia koskevia säännöksiä tai estetään palveluhankintadirektiivin tehokas vaikutus?
- Onko tämän asian tosiseikastossa nimetyt palvelut (direktiivin 92/50/ETY 10 artikla huomioon ottaen) katsottava direktiivin 92/50/ETY liitteessä I A tarkoitetuiksi palveluiksi (pääluokka 2, maaliikenteen palvelut) siten, että sellaisia palveluita koskevat sopimukset on tehtävä direktiivin III-VI osaston säännösten mukaan, vai onko ne katsottava direktiivin 92/50/ETY liitteessä I B tarkoitetuiksi palveluiksi (erityisesti pääluokka 20, liikenteeseen liittyvät ja sitä avustavat palvelut, sekä pääluokka 27, muut palvelut) siten, että sellaisia palveluita koskevat sopimukset on tehtävä 14 ja 16 artiklan mukaan, ja mihin CPC-nimikkeistön viitenumeroon niiden on katsottavan kuuluvan?
- Onko hankintaviranomaisilla siinä tapauksessa, että osapalvelujen tarkastelun perusteella päädyttäisiin siihen, että direktiivin liitteeseen I A kuuluvaan osapalveluun, johon direktiivin 92/50/ETY säännöksiä on sinänsä sovellettava täydessä laajuudessaan, poikkeuksellisesti ei sovellettaisi-kaan direktiivin 10 artiklassa olevan palveluiden suurinta arvoa koskevan periaatteen vuoksi direktiiviä täydessä

laajuudessaan, velvollisuus erottaa ei-ensisijaiset osapalvelut ja tehdä niistä hankintasopimus erikseen, jotta palvelun ensisijainen luonne voidaan säilyttää?

⁽¹⁾ EYVL 1992, L 209, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 10.11.2000 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-412/00)

(2001/C 28/27)

Euroopan yhteisöjen komissio on 10.11.2000 nostanut kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen osaston virkamies Ana Maria Alves Vieira ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että koska Portugalin tasavalta ei ole säädetyssä määräajassa toteuttanut kaikkia niitä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen
 - a) direktiivien 71/250/ETY, 72/199/ETY ja 73/46/ETY muuttamisesta sekä direktiivin 75/84/ETY kumoamisesta 16 päivänä heinäkuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/54/EY⁽¹⁾,
 - b) neuvoston direktiivin 95/53/EY 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua asiakirjamallin vahvistamisesta ja kolmansista maista yhteisöön tuotavien rehujen tuontitarkastuksia koskevista tietyistä säännöistä 10 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/68/EY⁽²⁾, ja
 - c) viljojen torjunta-ainejäämistä annetun direktiivin 86/362/ETY, eläinkunnasta peräisin olevissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa olevien torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta annetun direktiivin 86/363/ETY ja torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisesta tietyille kasvukunnasta peräisin oleville tuotteille, mukaan lukien hedelmät ja vihannekset, annetun direktiivin 90/642/ETY liitteiden muuttamisesta 27 päivänä lokakuuta 1998 annetun komission direktiivin 98/82/EY⁽³⁾ saattamiseksi osaksi kansallista oikeusjärjestystä,
- se on jättänyt noudattamatta sille perustamissopimuksessa asetetut velvollisuudet,
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samansäveltöiset kuin asiassa C-407/00⁽⁴⁾. Direktiivien täytäntöönpanolle säädetyt määräajat päättyivät 13.2.1999, 31.3.1999 ja 30.4.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 208, 24.7.1998, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 261, 24.9.1998, s. 32.

⁽³⁾ EYVL L 290, 29.10.1998, s. 25.

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Euroopan yhteisöjen komission 9.11.2000 Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-413/00)

(2001/C 28/28)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 9.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Alankomaiden kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamiehet B. Mongin ja H. M. H. Speyart, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön jäsenvaltioiden satamiin tai satamista liikennöivillä matkustaja-aluksilla olevien henkilöiden rekisteröinnistä 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/41/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai koska se ei ainakaan ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
2. velvoittaa Alankomaiden kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-407/00⁽²⁾; direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika päättyi 1.1.1999.

⁽¹⁾ EYVL 1998, L 188, s. 35.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Euroopan yhteisöjen komission 10.11.2000 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-414/00)

(2001/C 28/29)

Euroopan yhteisöjen komission on nostanut 10.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön virkamies Ana Maria Alves Vieira ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa toteuttanut kaikkia kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY⁽¹⁾ täysimääräisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-407/00⁽²⁾, direktiivin täytäntöönpanolle varattu määräaika on päättynyt 1.6.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Salzburgin osavaltion Unabhängiger Verwaltungssenatin 9.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa, jossa asianosaisina ovat Dr. Herbert Pflanzl, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg sekä Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg.

(Asia C-415/00)

(2001/C 28/30)

Salzburgin osavaltion Unabhängiger Verwaltungssenat on pyytänyt 9.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 13.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua valitusasiassa, jossa asianosaisina ovat Dr. Herbert Pflanzl, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg, Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg sekä Grundverkehrslandeskommission des Landes Salzburg, seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 56 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräyksiä tulkittava siten, että Salzburgin osavaltion vuoden 1997 Grundverkehrsgesetzin (LGB1. nro 11/1999) 13, 36 ja 43 §:n säännökset, joiden mukaan rakentamiskelpoisen kiinteistön hankkiminen Salzburgin osavaltiossa edellyttää lupamenettelyä, ovat ristiriidassa mainittujen artiklojen kanssa, minkä vuoksi sen, joka esillä olevassa asiassa on tällaista omaisuutta hankkinut, Euroopan unionin oikeussäännöillä taattua perusvapautta on loukattu?

4. Onko kansallisen tuomioistuimen jätettävä soveltamatta lain nro 580/67 14 §:ää (sellaisena kuin se on 22.2.1994 annetun lain nro 146/94 44 §:llä muutettuna)?
5. Onko esikypsennetystä, mahdollisesti pakastetusta leivästä (jota valmistetaan laillisesti Ranskassa ja tuodaan sieltä) valmistetun leivän, vapaa liikkuvuus turvattava ilman rajoituksia, kuten lain nro 580/67 14 §:n 4 momentissa (sellaisena kuin se on lain nro 146/94 44 §:llä muutettuna) säädetty, leivän edeltäkin suoritettavaa pakkaamista koskeva rajoitus?

Tribunale civile di Padova 16.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Tommaso Morellato vastaan Comune di Padova

(Asia C-416/00)

(2001/C 28/31)

Tribunale civile di Padova on pyytänyt 16.10.2000 tekemällään päätöksellä joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Tommaso Morellato vastaan Comune di Padova seuraaviin kysymyksiin:

1. Onko EY:n perustamissopimuksen 30 ja 36 artiklaa tulkittava siten, että niiden vastaisena on pidettävä 4.7.1967 annetun lain nro 580/67 14 §:n 4 momenttia (sellaisena kuin se on 22.2.1994 annetun lain nro 146/94 44 §:llä muutettuna) ja sen tulkintaa, jonka Sindaco del Comune di Padova on riidanalaisessa määräyksessään omaksunut, siltä osin kuin siinä kielletään myymästä esikypsennetystä, mahdollisesti pakastetusta leivästä (jota valmistetaan laillisesti Ranskassa ja tuodaan sieltä) valmistettua leipää, ellei jälleenmyyjä ole edeltäkin pakannut sitä?
2. Onko lain nro 580/67 14 §:n 4 momenttia (sellaisena kuin se on lain nro 146/94 44 §:llä muutettuna) ja Sindaco del Comune di Padova sitä koskevaa tulkintaa pidettävä EY:n perustamissopimuksen 30 artiklassa tarkoitettuna määrällisenä rajoituksena tai vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä?
3. Jos vastaus on myöntävä, voiko Italian valtio vedota EY:n perustamissopimuksen 36 artiklan mukaiseen, ihmisten terveyden ja elämän suojelemiseen liittyviin perusteisiin?

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburgin 31.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö valitusasiassa, jossa asianosaisina ovat Dr. Werner Salentinig, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg ja Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg

(Asia C-420/00)

(2001/C 28/32)

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg on pyytänyt 31.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 14.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta valitusasiassa, jossa asianosaisina ovat Dr. Werner Salentinig, Bürgermeister der Landeshauptstadt Salzburg ja Grundverkehrsbeauftragter des Landes Salzburg, ennakkoratkaisua seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 56 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen määräyksiä tulkittava siten, että Salzburgin osavaltion vuoden 1997 Grundverkehrsgesetzin (LGBL. nro 11/1999) 12, 36 ja 43 §:n säännökset, joiden mukaan rakentamiskelpoisen kiinteistön hankkiminen Salzburgin osavaltiossa edellyttää ilmoitus- tai lupamenettelyä, ovat ristiriidassa mainittujen artiklojen kanssa, minkä vuoksi sen, joka esillä olevassa asiassa on tällaista omaisuutta hankkinut, Euroopan unionin oikeussäännöillä taattua perusvapautta on loukattu?

Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärntenin 8.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Bürgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt vastaan Renate Sterbenz

(Asia C-421/00)

(2001/C 28/33)

Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten on pyytänyt 8.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Bürgermeister der Landeshauptstadt Klagenfurt vastaan Renate Sterbenz seuraavaan kysymykseen:

Onko EY:n perustamissopimuksen 28 artikla (ent. 30 artikla), sellaisena kuin se on muutettuna Amsterdamin sopimuksella, ja kuluttajalle myytäväksi tarkoitettujen elintarvikkeiden merkintöjä, esillepanoa ja mainontaa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 18 päivänä joulukuuta 1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY (EYVL 1979, L 33), 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 15 artiklan 1 ja 2 kohtaa, sellaisena kun niitä sovelletaan tässä asiassa, tulkittava siten, että niiden vastaista on se, että kansallisissa säännöksissä kielletään kaikkien terveyttä koskevien tietojen käyttäminen kaikissa yleiseen kulutukseen tarkoitettujen elintarvikkeiden, ihmisten nautittavaksi tarkoitettujen tuotteiden ja lisäaineiden merkinnöissä, ja esillepanossa ilman erityistä lupaa? (Lebensmittelgesetz 1975:n (Itävallan laki elintarvikkeista) BGBl nro 1975/86, sellaisena kuin sitä sovelletaan tässä asiassa, 9 §:n 1 momentin a-c kohta ja 3 momentti).

VAT and Duties Tribunalin, London Tribunal Centre, 19.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Capespan International plc vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-422/00)

(2001/C 28/34)

VAT and Duties Tribunal, London Tribunal Centre, on pyytänyt 19.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 14.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Capespan International plc vastaan Commissioners of Customs and Excise seuraaviin kysymyksiin:

- i) Onko sellaisten tuotteiden tullausarvo, jotka on mainittu komission asetuksen N:o 3223/94⁽¹⁾ (asetus 3223/94), sellaisena kuin se on korvattu komission asetuksella (EY) N:o 1890/96⁽²⁾, ja jotka on tuotu Euroopan talousyhteisöön 18.3.1997 tai sen jälkeen mutta ennen 18.7.1998, jona päivänä asetuksen 3223/94 5 artiklaa muuttava komission asetus (EY) N:o 1498/98⁽³⁾. (asetus 1498/98) tuli sanamuotonsa mukaan voimaan, määritettävä
 - a) neuvoston asetuksen N:o 2913/92⁽⁴⁾ (jäljempänä tullikoodeksi) II osaston 3 luvussa (28-36 artikla) olevien ja komission asetuksen N:o 2454/93⁽⁵⁾ (jäljempänä soveltamisasetus) V osastossa (141-181a artikla) olevien sääntöjen mukaisesti vai
 - b) asetuksen 3223/94 5 artiklan mukaisesti?
- ii) Ellei tullausarvoa ole määritettävä kummankaan edellä mainitun vaihtoehdon mukaisesti, niin mikä on oikea peruste tällaisten tuotteiden tullausarvon määrittämiseen?
- iii) Onko asetus 1498/98, jolla muutetaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistun, hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen 3223/94 (EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4) 5 artiklaa 18.7.1998 alkaen, pätevä?
- iv) Ellei asetus 1498/98 ole pätevä, miten on määritettävä kohdassa i mainittujen kaltaisten, Euroopan yhteisöön 18.7.1998 alkaen tuotujen tuotteiden tullausarvo?
- v) Riippumatta siitä, onko asetus 1498/98 pätevä, estääkö asetus 3223/94 väliaikaisen tullausarvon ilmoittamisen soveltamisasetuksen 254 artiklan mukaisesti?

⁽¹⁾ Hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annettu komission asetus (EY) N:o 3223/94 (EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66).

⁽²⁾ EYVL L 249, 1.10.1996, s. 29.

⁽³⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1).

⁽⁵⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 16.11.2000 Belgian kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-423/00)

(2001/C 28/35)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 16.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Belgian kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellinen neuvonantaja Götz zur Hausen ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- 1) toteaa, että Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 6 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle, ja
- 2) velvoittaa Belgian kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-407/00⁽²⁾ esitetyt; täytäntöönpanon määräaika päättyi 3.2.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Unabhängiger Verwaltungssenat Wienin 15.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Paul Dieter Haug vastaan Magistrat der Stadt Wien

(Asia C-426/00)

(2001/C 28/36)

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien on pyytänyt 15.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 20.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Paul Dieter Haug vastaan Magistrat der Stadt Wien seuraaviin kysymyksiin:

1. kysymys:

Pannaanko LMG:n 9 §:llä johdonmukaisesti täytäntöön 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan b alakohta?

2. kysymys:

Säännelläänkö 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tyhjentävästi lainvastaisista elintarvikkeiden merkinnöistä vai onko mainittu säännös vähimmäisnormi, jonka soveltamisalaa voidaan laajentaa kansallisella lainsäädännöllä?

3. kysymys:

Onko 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että merkintöjä koskeva rajoitus (jollainen sisältyy myös LMG:n 9 §:n 1 momenttiin terveyteen liittyvien tietojen osalta) on sallittu vain silloin, kun kieltä on ilmeisen välttämätön kuluttajien harhaanjohtamisen estämiseksi?

4. kysymys:

Voidaanko LMG:n 9 §:n 1 momentin tulkita olevan direktiivin kanssa yhteensoveltuva ja voidaanko siihen sisältyvää merkintämahdollisuuksien rajoitusta pitää sellaisena, että se vastaa 18.12.1978 annetun neuvoston direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohtaa? Tämä olisi mahdollista, jos direktiivin 79/112/ETY 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ei edellytetä harhaanjohtamistarkoitusta, vaan se olisi toinen edellytys sille, ettei merkintä ole sallittu.

⁽¹⁾ EYVL 1979 L 33, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 20.11.2000 Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-427/00)

(2001/C 28/37)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 20.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellinen pääneuvonantaja Richard Wainwright ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 76/160/ETY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole huolehtinut siitä, että uimaveden laatu Yhdistyneessä kuningaskunnassa noudattaa tämän direktiivin 3 artiklan mukaisesti vahvistettuja raja-arvoja
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 76/160/ETY 4 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että uimaveden laatu noudattaa liitteessä vahvistettuja raja-arvoja kymmenen vuoden kuluessa direktiivin tiedoksiantamisesta.

Komissio toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei edelleenkaan täytä direktiivin mukaisia vaatimuksia siitä huolimatta, että se on pyrkinyt noudattamaan direktiiviä aikaisempaa paremmin. Komission on sen vuoksi pakko katsoa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 76/160/ETY 8.12.1975 uimaveden laadusta, EYVL L 31, 5.2.1976, s. 1.

Ufficio del Giudice di Pace di Genovan 11.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Radiosistemi S.r.l vastaan Prefetto di Genova

(Asia C-429/00)

(2001/C 28/38)

Ufficio del Giudice di Pace di Genova on pyytänyt 11.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 20.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta asiassa Radiosistemi S.r.l vastaan Prefetto di Genova ennakkoratkaisua kysymyksiin, jotka ovat samat kuin asiassa C-388/00⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 10.

Anton Dürbeck GmbH:n 21.11.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-252/97, Anton Dürbeck GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta, 19.9.2000 antamasta tuomiosta

(Asia C-430/00 P)

(2001/C 28/39)

Anton Dürbeck GmbH on valittanut 21.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston asiassa T-252/97, Anton Dürbeck GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukee Espanjan kuningaskunta ja Ranskan tasavalta, 19.9.2000 antamasta tuomiosta. Valittajan edustaja on asianajaja Dr. Gert Meier, Berrenrather Straße 313, D-50937 Köln.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumooa valituksen kohteena olevan tuomion,
2. kumooa 10.7.1997 tehdyn kohtuutonta tilannetta koskevan komission päätöksen,
3. velvoittaa komission korvaamaan valittajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole ottanut huomioon kantajan esittämiä väitteitä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamisesta. Vastaaja on vedonnut puolustukseksi ”kaikkien talouden toimijoiden yhdenvertaiseen kohteluun” ensimmäisen kerran vasta vastineessaan. Kantaja ei saanut siten ottaa kantaa puolustautumisperusteeseen kyseisen perusteen torjumiseksi.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätyi kantajan ja Consultbanin välillä tehdyn sopimuksen virheellisen arvioinnin johdosta katsomaan, että komissio oli vahvistanut kantajalle tulevan korvauksen määrän oikein.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti hyväksynyt, että kohtuuttoman tilanteen johdosta vahingonkorvauksena myönnetty todistukset eivät vaikuta viitemäärään. Komissio ei olisi ylipäätään saanut alkaa korvata vahinkoa kohtuuttoman tilanteen johdosta myönnettävillä todistuksilla, jos sen oli pakko sitten katsoa, että näitä todistuksia ei lasketa tulevaisuudessa viitemäärään. Kun komissio oli kuitenkin toiminut näin, se ei voinut asetuksen N:o (ETY) 404/93 19 artiklan sitovan sääntelyn takia sellaisessakaan tapauksessa katsoa, että menettely voisi banaaniasetuksen kulloisenkin myöhemmän sääntelyn mukaan merkitä liian suuren vahingonkorvauksen myöntämistä kantajalle, että nämä todistukset eivät vaikuttaisi viitemäärään.

Euroopan yhteisöjen komission 22.11.2000 Portugalin tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-431/00)

(2001/C 28/40)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Portugalin tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellisen yksikön virkamies António Caieros, ja prosessiosoite Luxemburgissa on c/o Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 10 artiklan ensimmäisen kohdan ja 249 artiklan kolmannen kohdan sekä vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/82/EY⁽¹⁾ 24 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollista määräyksiä
- toissijaisesti toteaa, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut kyseisten säännösten ja määräysten mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole ilmoittanut komissiolle välittömästi näistä toimenpiteistä
- velvoittaa Portugalin tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin asiassa C-407/00⁽²⁾. Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 3.2.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia 6.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Europetrol SpA vastaan Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) sekä Orion SCRL

(Asia C-432/00)

(2001/C 28/41)

Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia on pyytänyt 6.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 22.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Europetrol SpA vastaan Azienda Lombarda Edilizia Residenziale Milano (A.L.E.R.) sekä Orion SCRL seuraavaan kysymykseen:

Onko julkisia palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/50/ETY⁽¹⁾ 31 artiklaa ja erityisesti sen 1 kohdan c alakohtaa, tulkittava siten, että kansallisilla toimivaltaisilla tuomioistuimilla on velvollisuus varmistaa sellaisten yhteisön kansalaisten oikeussuojia, joiden oikeuksia on loukattu yhteisön oikeuden vastaisesti toteutetuilla toimenpiteillä, turvautumalla erityisesti 20.3.1965 annetun kansallisen lain nro 2248 5 §:ssä säädettyyn soveltamatta jättämismahdollisuuteen myös silloin kun kyse on yhteisön oikeuden vastaisesta tarjouskilpailuilmoituksesta, jota ei ole riitautettu sen lyhyen määräajan kuluessa, josta säädetään kansallisessa prosessioikeudellisessa lainsäädännössä, ja jonka kuluessa yhteisön oikeutta on viran puolesta sovellettava, joka kerta kun voidaan osoittaa, että viimeksi mainittua on ollut mahdoton tai vaikea soveltaa ja että tällainen soveltaminen on yleisen edun mukaista niin yhteisön kuin kansalliseltakin kannalta katsoen? Voidaanko tämä sama päätelmä tehdä perustamissopimuksen 6 artiklan 2 kohdan perusteella, jossa määrätään, että unioni pitää arvossa perusoikeuksia, sellaisina kuin ne taataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä Euroopan yleissopimuksessa, ja jolla näin on omaksuttu tämän yleissopimuksen 6 ja 13 artiklassa määrätty oikeussuojan tosiasiallisuutta koskeva periaate?

⁽¹⁾ EYVL L 209, 24.7.1992, s. 1.

Hoge Raad der Nederlandenin 21.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö rikosasiassa, jossa vastaajana on G. Cuomo

(Asia C-434/00)

(2001/C 28/42)

Hoge Raad der Nederlanden on pyytänyt 21.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 27.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua rikosasiassa, jossa vastaajana on G. Cuomo.

1. Mitä tarkoitetaan valmisteverodirektiivin⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ja kuudennen arvonlisäverodirektiivin 7 artiklan 3 kohdassa⁽²⁾ käytetyllä ulkoisen passitusmenettelyn "soveltamisen lakkaamisella" silloin, kun lakkaaminen ei tapahdu sääntöjenmukaisesti vaan muutoin kuin luovuttamalla tavarat vapaaseen liikkeeseen:
 - a. onko sellaiseksi katsottava ensimmäinen tavaroihin kohdistettu toimi, joka on jonkin tätä menettelyä koskevan oikeussäännöksen vastainen, ja onko tällöin merkitystä sillä, onko – muun muassa tämän toimenpiteen – tarkoituksena saattaa tavarat liikkeeseen yhteisössä tämän säännöksen vastaisesti; vai
 - b. onko tästä kysymys (vasta) silloin, kun tavarat – tässä tapauksessa sinetöinnin murtamisen jälkeen – puretaan ajoneuvosta noudattamatta velvollisuutta esittää tavarat asiakirjoineen tuontitullitoimipaikalle asetuksen (ETY) N:o 2726/90 (EYVL 1990, L 262) 22 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja onko tällöin merkitystä sillä, onko – muun muassa tämän toimenpiteen – tarkoituksena saattaa tavarat liikkeeseen yhteisössä yhteisön oikeussääntöjen vastaisesti; vai
 - c. tarkoitetaanko 'soveltamisen lakkaamisella' kokonaisuutena kaikkia tekoja, joiden seurauksena tavarat saatetaan yhteisössä vaihdantaa säädetystä poikkeavalla tavalla?
2. Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan edellä c kohdassa tarkoitetulla tavalla, missä soveltamisen lakkaaminen silloin tapahtuu; siellä, missä ensimmäinen säännösten vastainen teko tehdään, vai siellä, missä tehdään jokin myöhempi teko, eli siellä missä tavarat – tässä tapauksessa sinetöinnin murtamisen jälkeen – puretaan ajoneuvosta?

3. Voidaanko soveltamisen lakkaamisena myös pitää – rikosoikeudellista menettelyä varten – pelkästään sitä, että tuotteet saatetaan yhteisön tullimenettelyyn ja kuljetetaan siinä, kun yhtäältä tuotteiden saateasiakirjoissa ilmoitetaan kuljetuksen määränpääksi direktiivissä tarkoitettu kolmas maa ja kun toisaalta jo kuljetuksen alussa tarkoituksena oli saattaa tuotteet markkinoille jossain toisessa jäsenvaltiossa?

-
- ⁽¹⁾ Valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/12/ETY (EYVL 1992, L 76, s. 1).
- ⁽²⁾ Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi 77/388/ETY (EYVL 1977, L 145, s. 1).

Euroopan yhteisöjen komission 28.11.2000 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-439/00)

(2001/C 28/43)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 28.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamies on oikeudellisen yksikön virkamies Michel Nolin ja prosessiosoite c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuim

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vesi- ja energiahuollon, liikenteen ja teletoiminnan alan hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun direktiivin 93/38/ETY muuttamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/4/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa, koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,
- velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perusteet

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perusteet ovat samat kuin asiassa C-407/00⁽²⁾ esitetyt, täytäntöönpanolle asetettu määräaika päättyi 16.2.1999.

⁽¹⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 13.

Euroopan yhteisöjen komission 29.11.2000 Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-441/00)

(2001/C 28/44)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 29.11.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyttä kuningaskuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on oikeudellinen neuvonantaja Marie Wolfcarius ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Yhdistynyt kuningaskunta ei ole noudattanut Euroopan laajuisen suurten nopeuksien rautatiejärjestelmän yhteentoimivuudesta 23 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/48/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei antanut tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,
- velvoittaa Yhdistyneen kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklaan (entinen EY:n perustamissopimuksen 189 artikla), jossa määrätään, että direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, sisältyy implisiittisesti velvollisuus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on noudatettava direktiivissä säädettyä määräaikaan direktiivin täytäntöönpanemiseksi. Tämä määräaika päättyi 8.4.1999, eikä Yhdistynyt kuningaskunta ole antanut komission vaatimuksissa mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämiä säännöksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 235, 17.9.1996, s. 6.

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala de lo Social, 27.10.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Ángel Rodríguez Caballero vastaan Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

(Asia C-442/00)

(2001/C 28/45)

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha, Sala de lo Social, on pyytänyt 27.10.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 30.11.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Ángel Rodríguez Caballero vastaan Fondo de Garantía Salarial (FOGASA).

- a) Onko työntekijöiden suojaa työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 20.10.1980 annetun direktiivin 80/987/ETY⁽¹⁾ 1 artiklan 1 momentissa tarkoitettujen ”työntekijöiden työsopimuksista tai työsuhteista johdettavat saatavat” katsottava kattavan esillä olevassa asiassa kyseessä olevan kaltaiset korvaukset, jotka yrityksen on maksettava työntekijälle perusteettoman irtisanomisen johdosta?
- b) Jos edellä olevaan kysymykseen vastataan myöntävästi, seuraako kyseisen direktiivin 80/987/ETY 1 artiklan 1 kohdasta velvollisuus, jonka mukaan työntekijöiden saatavat on vahvistettava tuomioistuimen päätöksellä tai hallinnollisella päätöksellä, vai onko kyseisten saatavien katsottava kattavan kaikki työsuhteisiin perustuvat saatavat, jotka on vahvistettu missä tahansa laillisessa menettelyssä, joka voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi, kuten tuomioistuimen valvonnan alaisessa pakollisessa sovintomenettelyssä, johon asianosaisten on osallistuttava ennen asian käsittelyä oikeudenkäynnissä ja jonka sisältö asianosaisten on hyväksyttävä ja jonka lopputulos voidaan jättää huomiotta, jos sisällön katsotaan loukkaavan vakavalla tavalla jotakin asianosaista, rikkovan lakia tai merkitsevän oikeuden väärinkäyttöä?
- c) Mikäli kyseisen työntekijöiden saatavien käsitteen on katsottava kattavan tuomioistuimen toteuttamassa ja vahvistamassa sovintomenettelyssä sovitut irtisanomiskorvaukset, voiko asian ratkaiseva kansallinen tuomioistuin jättää soveltamatta kansallista säännöstä, jonka mukaan valtion palkkaturvavaltio Fondo de Garantía Salarial ei turvaa kyseistä työsuhteeseen perustuvaa saatavaa, ja soveltaa välittömästi direktiivin 1 artiklan 1 kohdan selvää, täsmällistä ja ehdotonta säännöstä?

⁽¹⁾ EYVL L 283, 28.10.1980, s. 23.

Landesgericht Salzburgin 27.11.2000 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö kaupparekisteriasiassa, jossa hakijana on HOLTO LIMITED

(Asia C-447/00)

(2001/C 28/46)

Landesgericht Salzburg on pyytänyt 27.11.2000 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.12.2000, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua kaupparekisteriasiassa, jossa hakijan on HOLTO LIMITED, seuraaviin kysymyksiin:

- I. Onko EY 43 artiklan 1 kohdan toista virkettä tulkittava niin, että sivuliikkeestä voi olla kyse silloinkin, kun yhtiöllä ei ole EY 48 artiklassa tarkoitettua päätoimipaikkaa millään muulla paikkakunnalla, missä se harjoittaisi ainakin olennaista osaa liiketoiminnastaan?

Jos tähän vastataan myöntävästi, niin

- II. Onko EY 43 artiklan 1 kohdan toista virkettä tulkittava niin, että sijoittautumista koskeva edellytys täyttyy, kun yhtiöllä on jäsenvaltiossa, jossa se perustettiin, ainoastaan sääntömääräinen kotipaikka mutta ei mitään toimintaa?

Jos tähän vastataan myöntävästi, niin

- III. Lukeutuuko Englannin oikeuden mukaan perustetun ja vain Englantia sääntömääräisenä kotipaikkanaan pitävän mutta siellä toimintaa harjoittamattoman yhtiön itävaltalaisen sivuliikkeen perustaminen EY 43 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ja EY 48 artiklassa tarkoitettuihin oikeuksiin?

Jos kysymykseen 1, 2 tai 3 vastataan kielteisesti, niin

- IV. Lukeutuuko Englannin oikeuden mukaan perustetun ja vain Englantia sääntömääräisenä kotipaikkanaan pitävän mutta siellä toimintaa harjoittamattoman yhtiön kautta tapahtuva itävaltalaisen sivuliikkeen perustaminen ja merkitseminen Itävallan kaupparekisteriin EY 43 artiklan 1 kohdan toisessa virkkeessä ja EY 48 artiklassa tarkoitettuihin oikeuksiin?

Jos kysymykseen 3 tai 4 vastataan myönteisesti, niin

- V. Onko EY 43 ja EY 48 artiklan mukaan mahdollista soveltaa kansallista kollisiosäännöstöä, jonka nojalla yhtiön oikeuskelpoisuutta arvioidaan sen valtion oikeuden mukaan, jossa yhtiön keskushallinto tosiasiallisesti on (kotipaikkateoria), silloinkin kun sitä kautta Englannin oikeuden mukaan perustetun ja vain Englantia sääntömääräisenä kotipaikkanaan pitävän mutta siellä toimintaa harjoittamattoman yhtiön tunnustaminen oikeushenkilöksi ja sen seurauksena kaupparekisteriin merkitseminen evätään?

Euroopan yhteisöjen komission 4.12.2000 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen laajennetun toisen jaoston asiassa T-184/97⁽¹⁾, BP Chemicals Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Ranskan tasavalta väliintulijana, 27.9.2000 antamasta tuomiosta siltä osin kuin tällä tuomiolla kumottiin Ranskan hyväksymästä biopolttoaineiden tukijärjestelmästä 9 päivänä huhtikuuta 1997 tehty komission päätös (SG(97) D/3266)⁽²⁾ siltä osin kuin se koski etyyli-tertiäärinen butyylietterin (ETBE) ryhmää

(Asia C-448/00 P)

(2001/C 28/47)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 4.12.2000 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun toisen jaoston asiassa T-184/97, BP Chemicals Ltd v. Euroopan yhteisöjen komissio, jota tuki Ranskan tasavalta väliintulijana, 27.9.2000 antamasta tuomiosta siltä osin kuin tällä tuomiolla kumottiin Ranskan hyväksymästä biopolttoaineiden tukijärjestelmästä 9 päivänä huhtikuuta 1997 tehty komission päätös (SG(97) D/3266) siltä osin kuin se koski etyyli-tertiäärinen butyylietterin (ETBE) ryhmää. Valittajan asiamiehinä ovat oikeudellisen yksikön virkamies Xavier Lewis, avustajanaan barrister Nicholas Khan, Inner Temple ja prosessiosoite Luxemburgissa c/o komission oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-184/97, BP Chemicals Ltd v. komissio, 27.9.2000 antaman tuomion siltä osin kuin tällä tuomiolla kumottiin Ranskan hyväksymästä biopolttoaineiden tukijärjestelmästä 9 päivänä huhtikuuta 1997 tehty komission päätös (SG(97) D/3266) siltä osin kuin se koski etyyli-tertiäärinen butyylietterin (ETBE) ryhmää.

2. hylkää kanteen perusteettomana siltä osin kuin se koskee Ranskan hyväksymästä biopolttoaineiden tukijärjestelmästä 9 päivänä huhtikuuta 1997 tehdyn komission päätöksen (SG(97) D/3266) kumoamista siltä osin kuin se koski etyyli-tertiäärinen butyylietterin ryhmää.
3. velvoittaa BP Chemicals Ltd:n korvaamaan kumoamiskanteesta asiassa T-184/97 aiheutuneet kulut.
4. vaihtoehtoisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi kantajan kumoamiskanteessa esittämien ensimmäisen, kolmannen ja neljännen kanneperusteen osalta.
5. velvoittaa BP Chemicals Ltd:n korvaamaan tästä valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että komissio oli ylittä-

nyt toimivaltansa tehdessään päätöksen. Komissio väittää erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen omaksuessaan käsitteelle ”kokeiluhanke” sellaisen tulkinnan, joka rajoittuu tutkimus- ja kehittämisprosessin viimeiseen vaiheeseen, joka edeltää tutkimusten tulosten laajempaa teollista hyödyntämistä.

Komissio katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki nämä virheet kahdesta syystä:

- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että yhteisön puitteet tutkimus- ja ehitystyöhön myönnettävälle valtion tuelle voisivat olla ratkaisevana apuna direktiivin 92/81/ETY 8 artiklan 2 kohdan d alakohdan tulkinnassa ja
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei tutkinut, oliko sen esittämä 8 artiklan 2 kohdan tulkinta itsessään todennäköinen, eikä tutkinut komission päätöksessään omaksuman tulkinnan todennäköisyyttä.

(1) EYVL C 252, 16.8.1997, s. 36.

(2) Ei julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on 6.12.2000 vahvistanut työjärjestykseensä muutoksia, joiden tarkoituksena on oikeudenkäyntien nopeuttaminen (EYVL L 322, 19.12.2000). Muutokset tulevat voimaan 1.2.2001

(2001/C 28/48)

Muutokset sisältävät lähinnä seuraavaa:

- 1) on luotu nopeutettu menettely ("fast track");
 - 2) yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle tulee mahdollisuus luopua toisen kirjelmien vaihdon järjestämisestä;
 - 3) väliintuloa koskevia määräaikoja on lyhennetty;
 - 4) tulee mahdolliseksi käyttää uudenaikaisia tiedonsiirtovälineitä ja pitkien etäisyyksien vuoksi vahvistettuja määräaikojen pidennyksiä koskevia määräyksiä yksinkertaistetaan.
1. *Nopeutetun menettelyn luominen ("fast track") – uusi 76 a artikla*

Tämä uudentyyppinen menettely on tarkoitettu sellaisia asioita varten, jotka ovat erityisen kiireellisiä ja joissa väliitoimimennettelyssä annettavat väliaikaismääräykset eivät voi tuottaa tulosta. Esimerkkinä voidaan mainita kanteet, joissa on kyse yleisön oikeudesta saada tietoja toimielinten hallinnollisista asiakirjoista tai yrityskeskittymien valvonnan yhteydessä tehdyistä päätöksistä.

- Nopeutetussa menettelyssä päävaihe on suullinen käsittely. Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin uhraa siihen enemmän aikaa, ja sen kuluessa on tarkoitus käsitellä kaikki asiaa koskevat näkökohdat perusteellisesti ja täydellisesti.
- Kirjallinen käsittely käsittää pääsääntöisesti vain kannekirjelmän ja vastineen. Toista kirjelmien vaihtoa ei ole eikä väliintulokirjelmää.
- Kirjelmien on oltava lyhyitä ja ytimekkäitä.
- Asian ratkaisemiselle annetaan etusija muihin asioihin nähden.
- Hakemus asian ratkaisemiseksi nopeutetussa menettelyssä on tehtävä erillisellä asiakirjalla yhtä aikaa kannekirjelmän tai vastineen jättämisen kanssa.

- Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekee päätöksensä tapauskohteisesti ottamalla huomioon, onko asia erityisen kiireellinen, mitkä ovat asian olosuhteet ja onko asia monimutkaisuutensa ja jätettyjen kirjelmien laajuuden puolesta sellainen, että se soveltuu pääasiassa suullisesti tapahtuvassa käsittelyssä ratkaistavaksi.

2. *Toisesta kirjelmien vaihdosta luopuminen – 47 artiklan muutos*

Silloin kun oikeudenkäyntiaineiston sisältö vastineen jättämisen jälkeen on riittävän täydellinen sitä varten, että asianosaist pystyvät suullisessa käsittelyssä kehittämään perusteitaan ja väitteitään, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi päättää, ettei kantajan vastauskirjelmää ja vastaajan vastauskirjelmää jätetä. Asianosaisten pyynnöstä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin antaa tällöin heille enemmän puhealaa argumentaationsa kehittämiseksi istunnossa.

3. *Väliintulomääräajan lyhentäminen – 115 artiklan 1 kohdan muutos ja uusi 116 artiklan 6 kohta*

- Väliintulomääräaika lyhenee kuuteen viikkoon siitä, kun kanteen vireilletuloa koskeva tiedonanto on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.
- Tämän määräajan umpeuduttua mutta ennen suullisen käsittelyn aloittamista tehtyä päätöstä esitetystä pyynnöstä tapahtuva väliintulo on kuitenkin sallittu, mutta väliintulijalla on pelkästään oikeus esittää suullisesti huomautuksiaan istunnossa ja pelkästään suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen perusteella, joka hänelle on toimitettu.

4. *Uudenaikaisten tiedonsiirtovälineiden käyttäminen – uusi 43 artiklan 6 kohta sekä 44 artiklan 2 kohdan ja 100 artiklan muutos – Pitkien etäisyyksien vuoksi vahvistettuja määräaikojen pidennyksiä koskevien määräysten yksinkertaistaminen – 102 artiklan 2 kohdan muutos*

Telekopiolaitteiden ja muiden teknisten tiedonsiirtovälineiden käyttämismahdollisuutta yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamon ja asianosaisten asianajajien ja asiamiesten välisessä kirjeenvaihdossa laajennetaan. Asiakirjojen hetkessä tapahtuvan lähettämisen mahdollisuus tekee merkitykselliseksi asianosaisten kotipaikan perusteella määräytyvät eripituiset pitkien etäisyyksien vuoksi vahvistetut määräaikojen pidennykset.

- Oikeudenkäyntiasiakirjojen jättäminen alkuperäisen allekirjoitetun kappaleen jäljennöksenä telekopiointe tai sähköpostin liitetiedostona (skannattu jäljennös) (sähköpostiosoite: cfi.registry@curia.eu.int) on sallittua määräajan noudattamiseen liittyvine oikeusvaikutuksineen, kunhan allekirjoitettu alkuperäiskappale saapuu kirjaamoon viimeistään kymmenen päivän kuluessa tästä.

- Kirjaamo käyttää tiedoksiantokeinona telekopioita tai jäljennöksen lähettämistä sähköpostitse, jos asianajaja tai asiamies on tähän suostunut.
- Jos asianajaja tai asiamies on suostunut tiedonantojen toimittamiseen tällä tavoin, Luxemburgissa sijaitsevan prosessiosoitteen ilmoittaminen tulee vapaaehtoiseksi.
- Pitkien etäisyyksien vuoksi annettava määräaikojen pidentäminen on kiinteä ja pituudeltaan 10 päivää siitä riippumatta, mikä on kyseisen asianosaisen kotipaikka.
- ylennyspäätökset on tehty ilman kantajan arviointikertomusta tai muuta asiakirjaa, joka olisi korvannut tämän puutteen
- kantajan ansioita on arvioitu virheellisesti ja
- ylennysmenettelyssä on tehty menettelyvirhe, koska se perustuu pisteiden perusteella laadittuihin arviointeihin, joissa ei ole noudatettu arviointiopasta.

Näiden muutosten soveltamista koskevia käytännön ohjeita annetaan myöhemmin. Ohjeet saatetaan yleisön tietoon.

Hubert Huygensin 20.11.2000 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-351/00)

(2001/C 28/49)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Hubert Huygens, kotipaikka Olm (Luxemburg), on nostanut 20.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Sylvie Nyssens, Bryssel.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan yhteisöjen komission päätöksen olla ylentämättä kantajaa palkkaluokkaan B 1 vuonna 2000
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkominen ja puolustautumisoikeuksien loukkaaminen siltä osin kuin riidanalaista päätöstä ei ole perusteltu
- Henkilöstösääntöjen 26, 43 ja 45 artiklan rikkominen sekä yhdenvertaisen kohtelun ja hyvän hallinnon periaatteiden loukkaaminen siltä osin kuin

Jean-Marie Le Penin 21.11.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-353/00)

(2001/C 28/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Jean-Marie Le Pen, Saint Cloud (Ranska) on nostanut 21.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja François Wagner, Nizza.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa ja julistaa pätemättömäksi riidanalaisen päätöksen
- myöntää kantajalle 50 000 FRF:ia kulukorvauksina
- velvoittaa Euroopan parlamentin korvaamaan kaikki tässä oikeusasteessa syntyvät oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on Euroopan parlamentin jäsen, riitauttaa Euroopan parlamentin puhemiehen 23.10.2000 edustajien valitsemisesta Euroopan parlamenttiin yleisillä, välittömällä vaaleilla 20 päivänä syyskuuta 1976 annetun säädöksen 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen, jolla merkittiin tiedoksi Ranskan hallituksen ilmoitus siitä, että kantaja on menettänyt edustajantoimensa. Päätös tehtiin sen seurauksena, että kantaja oli tuomittu rikosoikeudelliseen rangaistukseen ranskalaisissa tuomioistuimissa.

Kanteensa tueksi kantaja esittää erityisesti

- etteivät 20 päivänä syyskuuta 1976 annetun säädöksen eikä Euroopan parlamentin työjärjestyksen säännökset anna jäsenvaltioille oikeutta määrätä edustajantoimen menettämistä kansallisilla perusteilla kuin siinä tapauksessa, että parlamentin jäsen osoittautuu sopimattomaksi tehtäväänsä toimikauden aikana, eikä tästä ole kyse tässä tapauksessa
- että toimenpide on yhteisön oikeuden periaatteiden vastainen varsinkin kun se on tehty puhtaasti kansallisen päätöksen nojalla, johon yhteisön päätöstä ei voida yksin perustaa
- että jäsenvaltioiden yhteisessä oikeudessa on olemassa yleinen oikeusperiaate, jonka mukaan edustajantoimen menettämistä päättää parlamentaarinen yleiskokous, jota asia koskee
- että tapauksessa on loukattu olennaisia menettelyllisiä sääntöjä, koska oikeusasioita käsittelevää valiokuntaa ei ole kutsuttu koolle ja koska kantajaa ei ole kuultu tässä valiokunnassa
- että Euroopan parlamentin puhemies on tehnyt riidanalaisen päätöksen parlamentin nimissä vaikka hänellä ei ole tähän toimivaltaa.

Lopuksi kantaja vetoaa parlamentaarisen koskemattomuuden ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamiseen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 12.9.2000 valitusasiassa R 142/2000-3 tekemän päätöksen,
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki "TELE AID", hakemus nro 469 957

Tavara tai palvelu: Luokkiin 12, 9, 37, 38, 39 ja 42 kuuluvat tuotteet (mm. moottoriajoneuvot, moottoriajoneuvojen korjaus, puheen ja tietojen siirtoon tarkoitettut laitteet, autohäätäpuhelinjärjestelmät, tiepalvelu, pelastuspalvelu)

Päätös, josta valituslautakuntaan on valitettu: Päätös, jolla tutkija on hylännyt rekisteröinnin

Kanneperusteet:

- Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Daimler Chrysler AG:n 24.11.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-355/00)

(2001/C 28/51)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Daimler Chrysler AG on nostanut 24.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Stefan Völker asianajotoimistosta Gleiss, Lutz, Hootz & Hirsch, Stuttgart, Saksa.

Daimler Chrysler AG:n 24.11.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-356/00)

(2001/C 28/52)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Daimler Chrysler AG on nostanut 24.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Stefan Völker asianajotoimistosta Gleiss, Lutz, Hootz & Hirsch, Stuttgart, Saksa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 12.9.2000 valitusasiassa R 477/1999-3 tekemän päätöksen,
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki "CARCARD", hakemus nro 115 014

Tavara tai palvelu: Luokkiin 9, 36, 37, 38, 39 ja 42 kuuluvat tuotteet (mm. ajoneuvotietojen taltioija, moottoriajoneuvojen leasing ja niitä koskeva selvitys, palvelujen välitys liikenne- ja kuljetuslogistiikan alalla sekä onnettomuus-, korjaus- ja hinauspalvelu)

Päätös, josta valituslautakuntaan on valitettu: Päätös, jolla asian tutkija on hylännyt rekisteröinnin

Kanneperusteet:

- Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kolmannen valituslautakunnan 12.9.2000 valitusasiassa R 569/1999-3 tekemän päätöksen,
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki "TRUCKCARD", hakemus nro 113 274

Tavara tai palvelu: Luokkiin 9, 36, 37, 38, 39 ja 42 kuuluvat tuotteet (mm. ajoneuvotietojen taltioija, moottoriajoneuvojen leasing ja niitä koskeva selvitys, palvelujen välitys liikenne- ja kuljetuslogistiikan alalla, onnettomuus-, korjaus- ja hinauspalvelu)

Päätös, josta valituslautakuntaan on valitettu: Päätös, jolla asian tutkija on hylännyt rekisteröinnin

Kanneperusteet:

- Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.

Daimler Chrysler AG:n 24.11.2000 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-358/00)

(2001/C 28/53)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Daimler Chrysler AG on nostanut 24.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Stefan Völker asianajotoimistosta Gleiss, Lutz, Hootz & Hirsch, Stuttgart, Saksa.

Alsace International Car Servicen (A.I.C.S.) 29.11.2000 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-365/00)

(2001/C 28/54)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Alsace International Car Service (A.I.C.S.), kotipaikka Strasbourg (Ranska), on nostanut 29.11.2000 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Jean Claude Fourgoux, Pariisi.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa Euroopan parlamentin 4.10.2000 tekemän päätöksen, jolla parlamentti on kieltäytynyt irtisanomasta TAXI 13 -palvelunhankintasopimusta
- velvoittaa, jollei 6.7.2000 annetusta tuomiosta tehdystä valituksesta muuta johdu, Parlamentin suorittamaan EY:n perustamissopimuksen 288 artiklan perusteella vahingonkorvausta 10 000 euroa kuukaudessa 4.10.2000 lukien siihen päivään asti, jona TAXI 13 -sopimus irtisanotaan
- velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa esiintyvät kysymykset liittyvät kysymyksiin, jotka on ratkaistu asiassa T-139/99, Alsace International Car Service

vastaa komissio, 6.7.2000 annetulla tuomiolla.⁽¹⁾ Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin on vedottu, ovat samankaltaiset kuin ne, joihin tässä asiassa on vedottu.

Asiassa vedotaan erityisesti siihen, että

- Ranskan lainsäädännössä takseja kielletään harjoittamasta toimintaa, joka ei ole niiden erityissäänösten mukaista, joiden perusteella taksit saavat takseille kuuluvat etuudet; tämä ilmenee Tribunal correctionnel de Strasbourgin 7.4.2000 antamasta lainvoimaisesta tuomiosta
- Euroopan parlamentti oli tietoinen siitä, että kysymyksessä olevan palvelunhankintasopimuksen tekeminen Taxi 13 -yhdistyksen kanssa oli lainvastaista.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa.